

Crònica cançó

Temps cantat, temps contat

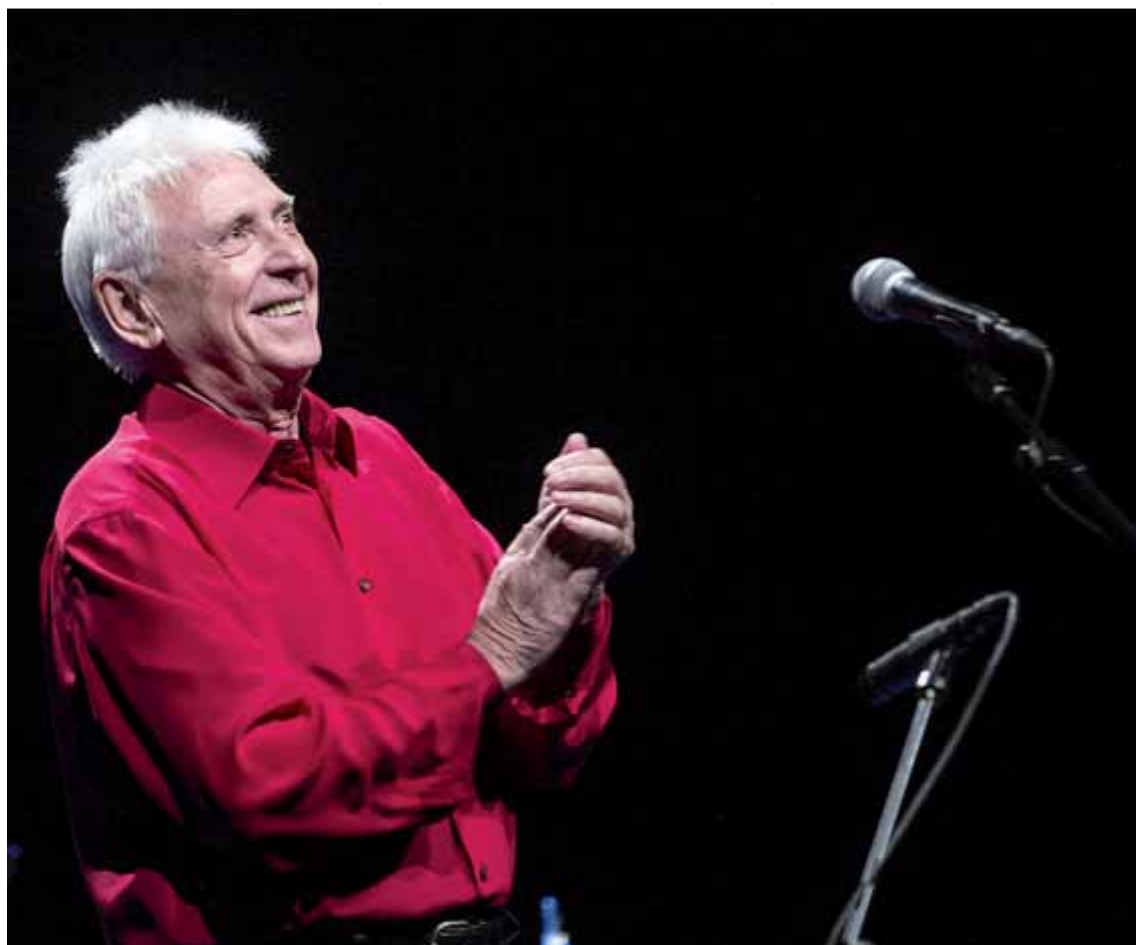
Guillem Vidal

Barcelona

Amb –tal com va dir– “75 anys i 1 dia”, Raimon va fer ahir el primer dels seus dos recitals d’aniversari a L’Auditori. Un concert de guió pràcticament idèntic als dos que, el mes passat, va oferir a Xàtiva just després de ser finalment distingit com a fill predilecte de la vila i amb moltes coincidències, també, amb els concerts que periòdicament ha anat oferint els últims anys en diferents teatres de Barcelona.

Raimon va comparèixer, amb camisa roja, a les nou del vespre i, després de ser felicitat per alguns espectadors, va anar de la infantesa a la vellesa i, de la vellesa, altra vegada al carrer Blanc de Xàtiva amb cançons que, amb l’aniversari, adquirien una ressonància decididament especial. “El temps cantat, el temps contat, el temps comptat, que ara em queda i que no sé si el cantaré, si el contaré, si el comptaré ni si me’n queda”, va cantar en la inicial *A l’estiu quan són les nou*. “Amb més records que projectes, amb més passat que futur, amb un present prim com sempre, amb una vida que fuig”, reblava a *Mentre s’acosta la nit*, pertanyent –com la primera– a un disc que, amb el pas dels anys, escala posicions entre les grans obres del cantautor: *Relotge d’emocions* (2011).

En un concert dividit, com és habitual, en dues parts de catorze cançons cadascuna, Raimon va evocar en la primera com cantava *La Internacional* amb la seva mare (*Punxa de temps*), va recordar com va viure l’any 1969 l’estat d’excepció (*De nit a casa*), va ge-

Raimon, en el primer dels seus dos recitals de celebració dels 75 anys, ahir a L’Auditori ■ JOSEP LOSADA

A diferència dels últims recitals barcelonins, ahir no s’hi van sentir crits d’“independència”

nerar les primeres ovacions, com sol passar en els seus recitals recents, amb *Quan jo vaig nèixer* i va advertir, amb *Bagdad 91*, que el que passa a Síria, desgraciada-

ment, “ve de lluny”. Una primera part que va culminar amb *La nit* i després de la qual Raimon va agafar-se deu minuts de descans, que ningú diria –veient-lo cantar com canta– que necessités.

Entrant a fons, ja en la segona part del recital, amb autors com Espriu, Ausiàs March, Baltasar Porcel i Anselm Turmeda, Raimon va tornar a fer referència al pas del temps amb una cançó estrenada l’any passat al Palau, *I nosaltres amb ell* (“encara no sé qui sóc, i sé que no sóc qui era, també sé que no seré, i encara no sé

qui sóc”), i va rematar la feina amb cinc bisos: *He mirat aquesta terra, Veles e vents, Jo vinc d’un silenci, Al vent* i, finalment, després d’uns minuts d’insistència del públic, *Diguem no*. “No teneu compassió”, va somriure.

I per cert: si els recitals de Raimon han estat sempre un termòmetre de l’estat d’ànim del país, cal ressaltar que ahir, a diferència dels seus últims recitals barcelonins, no s’hi van sentir crits d’“independència”. Reflex, segurament, d’un país immers en tot un altre relotge d’emocions.

Alex Rühle guanya el premi J.B. Cendrós

Redacció
BARCELONA

El periodista alemany Alex Rühle, redactor del diari *Süddeutsche Zeitung*, ha guanyat el 29è premi J.B. Cendrós per l’article *Roses, llibres i guerrers*, publicat el passat 1 de maig, sobre el procés sobiranista català. El jurat del premi, concedit per Òmnium Cultural a iniciatives que contribueixin a la internacionalització de la llengua, la cultura i la nació catalanes, ha destacat que el reportatge “descriu amb molt detall el perquè de les aspiracions catalanes”. ■

Comelade i Pi de la Serra, en el nou ‘Born de cançons’

Redacció
BARCELONA

La vetllada Terra i Cultura, amb Bikimel, Judit Neddermann i Lluís Llach en el paper d’amfitrió, entre altres artistes, obrirà el 15 de gener la nova temporada del cicle *Born de Cançons*, al centre cultural El Born. Fins al juny hi actuaran Carles Belda i Monstres of Rumbia, Mazoni, Òscar Briz, Senior i el Cor Brutal, Marina Rossell, Pascal Comelade, Kitsch, Pi de la Serra i Oques Grasses, entre altres músics. Els concerts es completen amb un tast de cellers catalans. ■

Setanta-dues pel·lícules aspiren als Gaudí 2016

Dotze films aspiren a ser el millor llarg en català, i 24 al millor en llengua no catalana

Redacció
BARCELONA

Sílvia Munt, Hermann Bonnín, Aina Clotet, Carlos Marques-Marcet, Edmon Roch, Vicky Luengo i Santi Ricart van desfilar ahir al vespre per la catifa vermella del Palau Robert

a la Festa dels Candidats i Candidates als VIII Premis Gaudí. Més de 400 convidats van assistir a l’acte, que donava el tret de sortida a les votacions dels acadèmics. La presidenta de l’Acadèmia del Cinema Català, Isona Passola, va fer pública ahir la llista dels 72 films aspirants a guanyar alguna de les 22 estatuetses que es repartiran, entre els quals hi ha *Barcelona, nit d’hivern*, *Truman*, *Apren-*

diendo a conducir, *La granja del pas*, *El virus de la por*, *L’artèria invisible*, *Anacleto: agente secreto*, *Segon origen* i *El cadàver de Anna Fritz*.

Els guardons es lliuraran el 31 de gener a l’Auditori Fòrum-CCIB, amb Rossy de Palma com a presentadora. Hi poden participar títols estrenats entre l’1 de gener i el 31 de desembre de 2015, i la participació és voluntària. En

Aina Clotet i Isona Passola, ahir a la catifa vermella de la Festa dels Candidats als Gaudí ■ MARTÍ E. BERENGUER

aquesta edició hi ha sis films candidats menys que al 2015, i 18 menys que al 2014. Entre els 72 films participants, hi ha 36 llargmetratges de ficció (12 en català i 24 en altres llengües), deu documentals, un film d’animació, cinc telefilms, deu curts i deu pel·lícules europees. També hi aspiren els professionals catalans que intervernen en set films de producció no catalana. ■